

EL PSC BAIXA SIS DIPUTATS, PERÒ CONTINUA COM A SEGONA FORÇA

Nadal aprova l'examen

■ El Partit dels Socialistes de Catalunya continuarà essent la segona força política del Parlament, amb 34 escons. Joaquim Nadal ha aconseguit que la davallada dels socialistes catalans sigui menys important del que s'esperava, mantenint la tendència que ja es va anunciar a les passades eleccions municipals. Els socialistes catalans aguanten millor que els seus socis espanyols la crisi socialista estatal.

Aquest resultat té sobre el PSC dues conseqüències immediates. Externament, la pèrdua de majoria absoluta per part de CiU li obre unes possibilitats de joc institucional i polític molt més amples que les que ha tingut fins ara. I internament, li permet abordar amb més serenitat la crisi de lideratge i de missatge que arrossega d'ençà de 1992. En aquest capítol, el resultat del PSC deixa sobre la taula una constatació immediata: Nadal continua comptant com a possible relleu d'Obiols. No només no ha quedat descavalcat, sinó que els 34 dipu-

RICARD CUGAT

Joaquim Nadal. El resultat obtingut pel PSC el reforça.

tats obtinguts el situen uns metres per davant d'altres possibles rivals que li puguin sorgir, ara mateix o d'aquí a quatre anys.

El PSC haurà de prendre nota, però, de l'estancament global de l'espai d'esquerres i del creixement de l'espai de dretes a través del PP i gràcies, en bona part, al vot de circumscipcions on l'hegemonia socialista havia estat molt més important fins fa pocs anys.

ELS POPULARS ACONSEGUEIXEN DISSET DIPUTATS

El PP, tercera força

■ Aleix Vidal-Quadras ha complert amb Aznar. El Partit Popular de Catalunya duplica el percentatge de vots obtingut a les darreres eleccions autonòmiques, i guanya fins a deu diputats, la major part d'ells a la circumscripció de Barcelona. Amb tot, el PP també millora resultats fora de la capital, aconseguint per exemple el seu primer escó per la circumscripció de Girona per primera vegada en la història d'aquest partit. El president estatal del PP ja pot a partir d'aquests moments vendre millor la seva progressió cap a la Moncloa.

El PP de Catalunya tindrà ara una major influència en la política del Principat, tot i que falta veure quines conseqüències pot tenir el resultat en la correlació de forces internes del partit. Un bon resultat pot en teoria consolidar la línia impulsada tradicionalment per Vidal-Quadras, de clara confrontació amb el nacionalisme majoritari. Però també podria comportar un impuls definitiu al tímid "gir catalanista" que la formació conservadora havia ini-

RICARD CUGAT

Aleix Vidal-Quadras. El líder popular ha aconseguit situar el PP en un lloc destacat de la política catalana.

ciat, amb Trias de Bes com a motor més visible. Si es produís aquest segon moviment, Vidal-Quadras seria "premiat" amb un càrrec a Madrid, com a sortida honorable de la política catalana.

En tot cas, és clar que el Partit Popular ha sabut recuperar l'electorat menys nacionalista que fins ara votava Jordi Pujol com a dreta útil a Catalunya.

ANÀLISI

La política catalana ha tancat una etapa i ha entrat en una nova era, marcada per la pèrdua de la majoria absoluta de CiU i un major protagonisme del Parlament, que reflectirà millor la realitat plural de la societat catalana.

Aquest canvi ha estat possible gràcies a l'increment de la participació, que s'ha situat en un 64%, als nivells de les primeres autonòmiques del 80. El mapa polític resultant és, precisament, força semblant al d'aquell any, sobretot pel que fa a la reaparició de l'antic espai de la UCD, absorbit tots aquests anys per CiU i recuperat pel PP.

L'increment de la participació ha tingut a la circumscripció de Barcelona un altre efecte comentable: la suma PSC + IC n'ha sortit beneficiada. Això em fa pensar que el creixement del PP s'ha produït a costa principalment de CiU. Vidal-Quadras no ha captat com esperava antics votants del partit socialista al cinturó de Barcelona.

Pel que fa al futur, és evident que CiU necessita pactar per governar, però amb un sol soci en té prou. Pujol està en condicions de triar, però sospito que això no es produirà fins després de les eleccions espanyoles. CiU no es casarà amb ningú fins que no s'aclareixi al mapa polític estatal.

Josep M. Colomer